श्रुतिस्मृतिपुराणानामालयं करुणालयम्।

नमामि भगवत्पादशङ्करं लोकशङ्करम्॥

□ ்ருதி - ஸ்ம்ரு'தி - புராணானாம் ஆலயம் கருணாலயம் |

நமாமி பகவத்பாத□ங்கரம் லோக□ங்கரம் ||

இப்போது தினமும் நிறைய தேங்காய்கள், ஆயிரக்கணக்கான பூமாலைகள், துளஸீமாலைகள், வில்வமாலைகள், பண்டிதர்களின் ஸ்தோத்ரமாலைகள், கவிகளின் வாக்குமாலைகள் என்று பல விதமான அபிஷேகம் ஒவ்வொரு நாளும் எனக்கு நடந்து வருகின்றது. இன்றைக்கு தங்கத்தாலும் அபிஷேகம் நடந்தது.

இதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், காரணம் ஒன்றே.

□ ்ருதி, ஸ்ம்ருதிகளின் ஆலயமாகத் திகழும், அதனினும் மேலாக கருணையின் ஆலயமாகத் திகழும் ஆதி□ங்கரபகவத்பாதரின் பெயரை நான் வைத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான். அவர் பெயரை வைத்துக்கொண்டதாலேயே இப்படி நடக்கிறது என்றால், அவரின் ஆஜ்ஞையை நாம் நன்றாக பரிபாலனம் செய்தோமேயானால், லோகமெங்கும் ஸ்வர்ணமழை பெய்யும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ஸ்வர்ணமழை என்றால், செல்வம் கொழிக்கும் என்பது மட்டுமல்ல.

ஸ்வர்ணமழையானது வாழ்க்கையின் இலக்குகளாகிய தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷம் என்கின்ற நான்கு புருஷார்த்தங்களாகவும் வர்ஷிக்கும் . ஆதலால், பகவத்பாதர்களின் ஆஜ்ஞையை பரிபாலனம் செய்தால் ஸர்வபுருஷார்த்தங்களும் வர்ஷிக்கும்.

பகவத்பாதரின் ஆஜ்ஞை என்ன?

'ஈஶ்வரனை பூஜிக்கவேண்டும்' என்பதே குருவின் ஆஜ்ஞை.

ஈஶ்வரனை எப்படி பூஜிக்கவேண்டும்?

புஷ்பங்களால் பூஜிக்கலாம், தூபதீபங்களால் பூஜிக்கலாம், சந்தனத்தோடு பூஜிக்கலாம். பஞ்சோபசார பூஜையாக வாஸனை த்ரவியம், புஷ்பம், தூபம், தீபம், நைவேத்யங்களால் செய்யலாம். ஷோடஷோபசார பூஜை (16 உபசாரங்கள்), சதுஸ்ஷஷ்டி உபசார பூஜை (64 உபசாரங்கள்) என்றிப்படி பல பூஜைகள் செய்யலாம்.

இவை அனைத்தையும் விட உயர்ந்த பரமேஶ்வர பூஜை எது?

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள கர்மானுஷ்டானத்துடன் கூடிய ஈஶ்வர ஆராதனையே உயர்ந்த பரமேஶ்வர பூஜை என்பது பகவத்பாதர்களின் ஆஜ்ஞை.

“वेदो नित्यमधीयतां तदुदितं कर्म स्वनुष्ठीयतां

तेन ईशस्य विधीयताम् अपचितिः”

“வேதோ நித்யமதீயதாம் ததுதிதம் கர்ம ஸ்வநுஷ்டீயதாம்,

தேந ஈ□ஸ்ய விதீயதாம் அபசிதி:”

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள அநுஷ்டானங்களால் ஈ□◌்வரனை வழிபடுவதே பூஜை என்பதே பகவத்பாதரின் ஆஜ்ஞை. இப்படிப்பட்ட ஆஜ்ஞையை பரிபாலனம் பண்ண அவரின் அருளை வேண்டி பகவத்பாதரின் சரணங்களையே பற்றவேண்டும்.

எப்படி “ஸர்வதேவ நமஸ்கார: □◌்ரீகே□வம் ப்ரதிகச்சதி” என்கிறோமோ அப்படி. நீங்கள் அனைவரும் ஸந்நியாஸிகளுக்கு நமஸ்கரிக்கிறீர்கள். அந்த நமஸ்காரத்தை அவர் தன்னுடையது என்று நினைத்தாரேயானால், அவர் தன்னையே அழித்துக்கொண்டவராவார். ஆனால் அந்த நமஸ்காரங்களை தான் வாங்கிக் கொண்டு அவற்றை, நாராயணனுக்கே அர்ப்பணம் பண்ணிவிட வேண்டும். அப்போது கே□வனுக்கே போய் சேரும். இதனால்தான், ஸந்நியாஸிகளுக்கு பக்தர்கள் ‘ஓம் நமோ நாராயாணாய’ என்ற அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு நமஸ்காரம் பண்ணும் பொழுது, ஸந்நியாஸிகளுள் நாராயணனின் ஸ்மரணை உண்டாகும்.

அதற்கப்புறம் அந்த நமஸ்காரங்களை அந்த பரம்பொருளுக்கே அர்பணித்து விடுவார்கள்.

அதே மாதிரி, இந்த கனகாபிஷேகமும் ஒரு ஏழை தம்பதிக்காக கனகதாராஸ்தோத்ரத்தின் மூலம் அநுக்ரஹம் பண்ணிய பகவத்பாதரின் சரணங்களில் பாவனையாக அர்ப்பணிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட பாவனை நமக்கு இல்லையேல் முழுமையடைய மாட்டோம், நமக்கு அருளப்பட்ட அநுக்ரஹங்களை அறியதவராவோம். நன்றி மறந்தவராவோம்.

இந்த கனகாபிஷேகம் மட்டும் அல்ல, ஒவ்வொரு நாளும் பகவத்பாதரின் ஆஜ்ஞையை பரிபாலனம் செய்தோமேயானால், ப்ரதிக்ஷணம் பகவத்பாதருக்கு அபிஷேகம் பண்ணுவது போலாகும்.

ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் “ரத்னம்” என்றால் உயர்ந்தது என்றும் ஓர் அர்த்தம் உண்டு. பாகவத்பாதரின் ஆஜ்ஞையை பரிபரிபாலனம் செய்தோமேயானால், உயர்ந்த வஸ்துக்களால் அபிஷேகம் பண்ணுவது போலாகும்.

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள கர்மானுஷ்டானங்களின் மூலமாக ஈ□்வரபூஜை பண்ணவேண்டும் என்பதே பகவத்பாதரின் ஆஜ்ஞை.   இதே மேற் கூரிய பூஜா

மார்க்கங்களை விட சிறந்தது. இவ்விதமான ஈஶ்வரபூஜையினும் மேலான ஆஜ்ஞாபரிபாலனத்திற்கான வழி ஏது?

“அத பரப்ரஹ்மணா ஸ்தூயதாம்” -- தத்வஸாக்ஷாத்காரமே அதன் இலக்கு. பரமேஶ்வர ஆராதனையின் லக்ஷியமே தத்வஸாக்ஷாத்காரம் தான், “அத பரப்ரஹ்மணா ஸ்தூயதாம்”. “பரப்ரஹ்மமாய் இரு” என்று ஸோபாநபஞ்சகம் என்ற ஸ்தோத்ரம் முடிகிறது.

“सद्विद्वानुपसृप्यतां प्रतिदिनं तत्पादुका सेव्यतां,
ब्रह्मैकाक्षरमर्थ्यतां श्रुतिशिरोवाक्यं समाकर्ण्यताम्”

“ஸத்வித்வானுபஸ்ருப்யதாம் ப்ரதிதினம் தத்பாதுகா ஸேவ்யதாம்,
ப்ரஹ்மைகாக்ஷரமர்த்யதாம் ஶ்ருதிஶிரோவாக்யம் ஸமாகர்ண்யதாம்”

(வேதவித்வானை அணுகு. அவருடைய பாதுகைகளை ஒவ்வொரு நாளும் வழிபடு. ப்ரஹ்ம ஞானத்திற்காக ப்ரார்தனை செய். ஶ்ருதிகளின் உச்சத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வாக்குகளைக் கேள். இதனால் நீ தன்னை உணர்ந்த பரப்ரஹ்மாத்ம நிலையை அடையலாம்.)

இப்படி க்ரமமாகப் படிப்படியாக பரப்ரஹ்மாத்ம நிலையை அடைவது பற்றி “அத பரப்ரஹ்மணா ஸ்தூயதாம்”. “பரப்ரஹ்மமாய் இரு” என்று கூறி முடிக்கிறது.

கவலைகளை உதரித்தள்ளி பரம்பொருள் ஒன்றின்மேலேயே நிரந்தர விசாரமாக இருக்கவேண்டுமென்பதே பரமாச்சார்யரின் ஆஜ்ஞை.   முதலில் ஈ□◌்வர ஆராதனம் செய்யவேண்டும்.   மற்ற எல்லா மார்கங்களை விட, வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள கர்மானுஷ்டானங்களே ஜனார்தனனை ப்ரீதி பண்ணுவதர்க்கு உயர்ந்த வழி. அதன் பலனே ‘அத பரப்ரஹ்மணா ஸ்தூயதாம்’. இப்படிப்பட்ட ஸாதனை மூலம் ஸித்திக்கும் உயர்ந்த பலனான ஞானநிலையை அடைவதற்கு பகவத்பாதரையே ப்ரார்த்திக்கவேண்டும்.   அந்த ப்ரார்த்தனையின் மூலம் இப்பிறவிப்பயனை அடைந்தவர்களான நாம் ப்ரதிதினமும் பகவத்பாதரின் கனகாபிஷேகம் செய்பவர்களாவோம்.

गुरु पुङ्गव पुङ्गवकेतने ते
समतामयतां नहि कोऽपि   सुधी:।
शरणागतवत्सल तत्वनिधे
भव शङ्कर देशिक मे शरणम् ॥

கு3ருபுங்க3வ   புங்க3வ   கேதன   தே

ஸமதாமயதாம் நஹி கோsபி ஸுதி4: ।

□ரணாக3த வத்ஸல தத்வநிதே4

ப4வ □ங்க3ர தே3□ிகே □ரணம் ॥

நம: பார்வதீபதயே, ஹர ஹர மஹாதேவ!